

РЕШЕНИЕ

№ 201

гр. София, 12.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10523** по описа за **2020** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С решение от 08.09.2020 г., постановено по н. а. х. дело № 16672/ 2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 18 състав е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-816/ 11.09.2019г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което спрямо Застрахователно дружество [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв. за нарушение по чл.108, ал.1 КЗ.

В срока и по реда на чл. 211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от санкционирания застраховател. С касационната жалба се релевират основанията по чл.348, ал.1, т.1 и 2 НПК - нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Искането до съда е за отмяна на решението и постановяване на решение по същество, с което да бъде отменено НП, алтернативно НП да бъде изменено като наложената санкция се преквалифицира от такава по чл.644, ал.2 КЗ на такава по чл.644, ал.1, т.1 КЗ в минимален размер.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град касаторът не се представлява.

Ответникът чрез юрк. Г. оспорва касационната жалба включително в подробни писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за нейната неоснователност.

Съдът, като провери служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, съответствието на решението със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касационният контрол за правилност на оспореното съдебно решение, осъществяван от АССГ, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

Според задължителните за тази инстанция фактически установявания на СРС на 14.11.2018 г. пред ЗД [фирма] е заведена претенция № [ЕГН] по повод настъпило застрахователно събитие – ПТП, при което пешеходец е блъснат от водач на лек автомобил марка „Форд“, модел „Фиеста“, рег. [рег.номер на МПС] , чиято гражданска отговорност е застрахована в ЗД [фирма]. На датата на завеждане на претенцията са представени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията. С писмо изх. № НЦ-8705 от 03.12.2018 г. по описа на ЗД [фирма] от пострадалото лице са изискани допълнителни документи и доказателства, които са постъпили при застрахователя на 19.12.2018 г. и са заведени с вх. № ОК-886949/ 19.12.2018 г. След цитираната дата документи, относими към определяне на обезщетението по основание и размер, не били изискани/съответно не са предоставени. От дружеството е изплатено застрахователно обезщетение на 14.05.2019г. За така установеното бил съставен АУАН и въз основа на него - обжалваното наказателно постановление.

При горната фактическа обстановка СРС приема, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно издадено за извършено от ЗД [фирма] нарушение на чл.108, ал.1 КЗ. Изложени са съображения за неприложимост на чл.28 ЗАНН.

Решението е правилно.

Съгласно чл. 108, ал.1 КЗ постановява, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т.1 – 3, 8 – 10, 13 - 18, раздел II, буква “А” от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл.106 КЗ, като определи и извърши застрахователното плащане или го откаже. В случая на 19.12.2018 г. пред ЗД [фирма] са представени всички доказателства по чл.106 КЗ, необходими за установяване на основанието и размера на претенцията, при което застрахователят е следвало да се произнесе по нея в срок до 15.01.2019 г. Вместо това, ЗД [фирма] е изплатило застрахователно обезщетение на 14.05.2019 г., т. е. близо четири месеца след изтичане на законоустановения срок, като по този начин е извършило вмененото му нарушение на чл.108, ал.1 КЗ.

Настоящият съдебен състав възприема като правилен извода на районния съд, че при

съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

Разпоредбата на чл.644, ал.1, т.2 КЗ предвижда налагането на имуществена санкция от 1000 до 20 000 лв. на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение на разпоредбите на този кодекс, на актовете по прилагането му или на пряко приложимото право на Европейския съюз, извън случаите по чл. 635 - 643, на разпореждане или на заповед на комисията, на нейния председател или на заместник-председателя ѝ. Санкционната норма на чл.644, ал.2, пр.2 предвижда, че при повторно нарушение по ал.1 наказанието е от 2000 лв. до 40 000 лв. Наложена на ЗД [фирма] имуществена санкция в размер на 2500 лв. е в съответствие с чл.27 ЗАНН и целите на административното наказание - чл.12 ЗАНН.

Неоснователен е доводът на касатора, че конкретният случай е маловажен и следва да се приложи чл.28 ЗАНН. Неизпълнението на задължението разкрива реална обществена опасност, като се съобрази характера на засегнатите обществени отношения, свързани с гарантиране и своевременно удовлетворяване на вземанията на застрахованите лица. Освен това в конкретния случай се касае за повторност, а не за инцидентност при изпълнение на едно и също по вид задължение.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1-2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 3 от ЗАНН (Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.), в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноси по реда на АПК. С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане от страна на ответника по касация, съдът следва да присъди разноси за юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63, ал. 5 от ЗАНН, във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.09.2020г., постановено по н. а. х. дело № 16672/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 18 състав.

ОСЪЖДА ЗД [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

